

θος, τὴν ὁποίαν ὀνομάζουσι Γόνδολαν, χρησιμεύει εἰς τὰς πλουσιωτέρας τάξεις ὡς τὸ γενικὸν τῆς συγκοινωνίας μέσον. Εἶναι δ' ἐλαφροτάτη καὶ δξύπρωρος, μὲ σκηνὴν κατάμαυρον εἰς τὸ κέντρον. Τὴν νύκτα λύχνοι κρεμάζονται εἰς τὴν πρύμνην καὶ εἰς τὴν πρῶραν· τὸ δ' ἀποτελεσμα, ἐνῶ εἰς τὴν σιωπὴν καὶ τὸ σκότος τῆς νυκτὸς διαπλέουσι τὰ ὕδατα, εἶναι περίεργον καὶ ὥραϊον. Οἱ στίχοι τοῦ Τάσσου δὲν ἄδονται τὴν σήμερον, ὡς ἀρχήτερα, ὑπὸ τῶν Γονδολιέρων· ἀλλὰ τόσον καλλιεργοῦσι τὴν μουσικὴν ἅπαντες οἱ εὐκατάστατοι Βενετοὶ, ὥστε σπανίως τὰ Βενετικά ὕδατα στεροῦνται τερπνῶν ἁσμάτων. Αἱ γυναῖκες τῆς Βενετίας φημίζονται διὰ τὸ ἡγεμονικὸν τῆς καλλονῆς αὐτῶν.

Οἱ Βενετοὶ κατάγονται ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς Παφλαγονίας Ἐνετῶν, οἵτινες ἠκολούθησαν τὸν Ἀντήνορα μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Τρωάδος, καὶ συνεισέστησαν πλείον τῆς Παδούας*. Ἡ κομόπολις Ριάλτον, ἡ πρώτη ἀρχὴ τῆς Βενετίας, χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ 421· οἱ δὲ Δοῦκες ἤρχισαν ἀπὸ τοῦ 697. Ἡ κυβέρνησις εὐρίσκειτο καταρχὰς εἰς τὰς χεῖρας τοῦ λαοῦ· ἀλλ' ὅσον ἠῤῥξανεν ὁ πλοῦτος, τόσον ἠῤῥξανε καὶ ἡ δύναμις τῶν εὐγενῶν. Οἱ Δοῦκες ἀπέκτησαν καὶ κατεχρῶντο τὴν κυριαρχίαν, καὶ δι' ἑκατονταετηρίδας αὐτοὶ καὶ οἱ εὐγενεῖς ἠγωνίζοντο νὰ λάβωσι τὰ πρωτεῖα. Οἱ ἀριστοκράται τέλος ὑπερίσχυσαν, καὶ ἔκτοτε ζηλοτύπως περιώρισαν τὴν κυβέρνησιν ἐντὸς τοῦ ἰδίου αὐτῶν σώματος. Πᾶν δημόσιον φρόνημα ἐξέλιπε βαθμηδόν, καὶ ἡ δημοκρατία, προσκληθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ναπολέοντος, ἔπεσε χωρὶς ἀντίστασιν εἰς τοὺς πόδας τοῦ δορικτήτορος. Ἡ Βενετία δὲν εἶναι τὴν σήμερον εἰμὴ Ἀουστριακὴ ἐπαρχία. Αἱ σκέψεις δ' αὐταὶ ἀμαυροῦσιν ἀληθῶς τὴν ὕψιν τῆς ἄλλως λαμπρᾶς ταύτης καὶ ὥραιας πόλεως· καθύτι μετὰ τοῦ περιγητοῦ Eustace δυνάμεθα νὰ ἐρωτήσωμεν, « Διὰ τί νὰ ἐκτεινόμεθα περὶ τῆς καλλονῆς, τῆς μεγαλοπρεπείας, τοῦ κλέους τῆς Βενετίας; ἢ διὰ τί νὰ περιγράφωμεν τὰ παλάτια, τὰς ἐκκλησίας, τὰ μνημεῖά της; Ἡ ἐλευθερία, ἥτις ἀνύψωσεν ἐπὶ βάλτου τὰς ἐξαισίας ταύτας οἰκιστοὺς, καὶ παρέστησεν εἰς τὸ μέσον λιμνοθαλάσσης τοιαῦτα μεγαλοπρεπῆ θεάματα, πλέον δὲν ὑπάρχει! Ἡ γενναία ἐκείνη ἀνεξαρτησία, ἥτις ἐπλήρωσεν ὀλίγα ἐρημονήσια, ὅπου πρότερον διέτρεβον θαλάσσια μόνον ὄρνεα, ἀπὸ κατοίκους καὶ ἐμπόριον, ἔκυψεν ἤδη τὸν αὐχένα, καὶ τὸ Βενετικὸν κράτος, μετ' ὅλων τῶν εὐκλεῶν θριάμβων του, δὲν εἶναι τώρα εἰμὴ ὄνομα κενόν. Ἡ πόλις μὲ τὰ

* Περὶ τῶν Ἐνετῶν διττὸς ἐστὶ λόγος. Οἱ μὲν γὰρ αὐτοὺς φασὶν εἶναι Κελτῶν ἀποίκους τῶν ὁμωνύμων παρωκεανιῶν· οἱ δ' ἐκ τοῦ Τρωικοῦ πολέμου μετ' Ἀντήνορος σωθῆναι δεῦρό φασὶ τῶν ἐκ τῆς Παφλαγονίας Ἐνετῶν τινά. Μαρτύριον δὲ τούτου προφέρονται, τὴν περὶ τὰς ἵπποτροφίας ἐπιμέλειαν, ἣ νῦν μὲν τελείως ἐκλείπει, πρότερον δ' ἐτιμάτο παρ' αὐτοῖς, ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ ζήλου, τοῦ κατὰ τὰς ἡμιονιτιδας ἵππους. Στράβ. Ε'. 4.

τείχη καὶ τοὺς πύργους καὶ τὰς ὁδοὺς αὐτῆς, μένει ἀκόμη· ἀλλὰ τὸ πνεῦμα, ὅφ' οὗ ἐνεφυγοῦτο, ἀπέπτη πρὸ πολλοῦ.»

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ, ΑΦΡΙΚΗΝ, ΚΑΙ ΑΣΙΑΝ.

Ἡ ΠΡΩΤΗ ἐφημερίς τῶν σήμερον λεγομένων Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἐτυπώθη ἐν Βοστώνῃ τὸ 1704. Περὶ δὲ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐφημερίδων, ὅσαι κατὰ τὸ παρὸν κυκλοφοροῦσιν εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας, πιθανόν ἐστὶ πλησιάζει εἰς 100,000,000. [Ὁλος ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐφημερίδων, ὅσαι ἐξεδίδοντο εἰς τὴν Μεγάλῃν Βρετανίαν καὶ Ἰρλανδίαν τὸ 1837, ἦτο μόνον 47,248,000.] Ἀπὸ τὰ Βρετανικὰ πιεστήρια τῆς Κάτω Κανάδας ἐκδίδονται καθ' ἑβδομάδα 29,000· ἀπὸ δὲ τὰ Γαλλικὰ, 8,000. Εἰς τὴν Ἄνω Κανάδαν, δημοσιεύονται 28 ἑβδομαδικαὶ ἐφημερίδες· εἰς δὲ τὴν Νέαν Γῆν 9, εἰς τὴν Βερμούδαν 2, καὶ ὁ αὐτὸς ἀριθμὸς εἰς τὰς Βαχάμας. Ἡ τυπογραφία ὑπῆρχεν εἰς τὴν Νέαν Σκωτίαν εικοσιτέσσαρα ἔτη πρὶν εἰσαχθῆ εἰς τὴν Κανάδαν· ἡ πρώτη ἐφημερίς ἐτυπώθη τὸ 1761, ὀνομασθεῖσα ἡ ἐφημερίς τῆς Χαλιφᾶς. Ὁ ἀριθμὸς τῶν νῦν ἐν Χαλιφᾶς ἐκδιδόμενων ἐφημερίδων εἶναι 12· εὐρίσκονται δὲ καὶ 3 εἰς τὰλλα μέρη τῆς ἐπαρχίας. Εἰς τὴν Βρετανικὴν Γουϊάναν δημοσιεύονται 4 ἐφημερίδες· 2 εἰς τὴν Γαλλικὴν Γουϊάναν, 1 ἡ 2 εἰς τὴν Βαχίαν, 8 εἰς τὸ Ῥίον Ἰανέιρον, καὶ 8 εἰς τὴν Βουένος Ἀῤῥες. Εἰς τὴν Ἰαμαϊκάν τυπώνονται 9· εἰς τὴν Βάρβαδον 4 δις τῆς ἑβδομάδος, 1 τοῖς τῆς ἑβδομάδος, καὶ 1 καθ' ἑβδομάδα. Δύο τούτων ἐσύστησαν οἱ ἐκ τῆς Ἀφρικῆς μαῦροι ὡς τὰ ἰδιαιτέρὰ τῶν ὄργανα, διατηροῦσι δὲ καὶ συντάσσουσιν αὐτὰς ὁλοῦς διόλου τῆς κλάσεως ταύτης ἄνδρες.

Καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν τῆς Ἀφρικῆς ὑπάρχουσι 14 ἐφημερίδες. Μία ἤρχισεν εἰς τὸ Ἀλγέριον, ὅτε οἱ Γάλλοι τὸ ἐκυρίευσαν ἐν ἔτει 1830, καὶ τακτικῶς ἐξηκολούθησε μέχρι τοῦδε. Ἐπὶ τοῦ δυτικοῦ παραλίου, εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν ἀποικίαν τῆς Λιβερίας, ἐκδίδονται 2. Εἰς τὸ Ἀκρωτήριον τῆς Καλῆς Ἑλπίδος ὑπάρχουσιν 11 πολιτικαὶ ἐφημερίδες, ἐξ ὧν τὸ ἥμισυ συγγράφονται Ἀγγλιστί, καὶ τὸ ἥμισυ Ὀλλανδιστί.

Ἐπίσημος ἐφημερίς ἐσύστηθ' ἐν Περσίᾳ τὸ 1838, ἥτις λιθογραφεῖται. Εἰς τὴν Καλκούτταν ἐκδίδονται 6 Ἀγγλικά ἐφημερίδες καθ' ἡμέραν, 3 τοῖς τῆς ἑβδομάδος, 8 καθ' ἑβδομάδα, καὶ 9 Ἰνδο-στανικά καθ' ἑβδομάδα. Εἰς τὴν Βομβαϊνὴν 10 Ἀγγλικά ἐφημερίδες ἐκδίδονται δις τῆς ἑβδομάδος, καὶ 4 Ἰνδο-στανικά. Δύο Ἀγγλικά ἐφημερίδες ἐδημοσιεύοντο καθ' ἑβδομάδα εἰς τὴν Καντῶνα, ἀλλὰ τώρα μετεφέρθησαν εἰς τὸ Μάκων.

Εἰς τὴν πόλιν τῆς Ἀουστραλίας Σύδνεϊν ἐκδίδονται 8 Ἀγγλικά ἐφημερίδες, καὶ 12 εἰς τὰ λοιπὰ τῶν Ἀγγλῶν καταστήματα ἐπὶ τῆς Ἀουστραλίας. Εἰς τὴν Βανδιεμένην Γῆν ἐκδίδονται 13 καθ' ἑβδομάδα.

Εἰς τὴν Νέαν Ζηλανδίαν τυπώνονται 2 ἐφημερίδες· ἐξ ὧν τῆς πρώτης τὸν πρῶτον ἀριθμὸν ἐτύπωσαν ἐν Λονδίνῳ οἱ μέλλοντες ν' ἀποικισασι, καὶ τὸν δεύτερον εἰς τὸν Λιμένα Νικολσὸν τὸ 1840. Αἱ Σανδουικαὶ Νῆσοι ἔχουν ὡσαύτως τακτικὴν Ἐφημερίδα, τὸν Πολυνησιώτην.

Ἀνοίξαντες εἰς τὴν Σκωτίαν τὸ μνημα τινὸς ταφέντος πρὸ 28 χρόνων, μὲ σκοπὸν νὰ θάψωσι καὶ τὴν ἀποθανούσαν αὐτοῦ γυναῖκα, εὐρήκαν τὸ σῶμα τοῦ ἐντελῶς ἀπολειψομένου. Εἶχε δὲ χρῶμα καὶ ὄψιν μελαίνης δρυός. Χάριν τῆς ἐπιστήμης, ἤθελεν εἶσθαι τῶντιν εὐχάριστον νὰ διατηρηθῶσι τὰ παράδοξα ταῦτα λείψανα· ἀλλ' οἱ συγγενεῖς τῆς τεθνηκυίας χήρας ἐπέμειναν εἰς τὸ νὰ ταφῶσι πάλιν.